

De weg van gerechtingen voert naar God
De weg van zondaars loopt dood.

(Ps., 1, 1-6)

In geloof ging Gods vrede tegemoet

DE HEER

Ghislain VAN LIEFFERINGE

echtgenoot van

Mevrouw Maria THIENPONT

geboren te Zandbergen op 21 maart 1910,
en in vrede ontslapen te Gent in het Akade-
misch Ziekenhuis op 20 oktober 1974, gesterkt
door de sakramenten der zieken en de pause-
lijke zegen.

Rustig en toch onder stuwung — als het
water vóór de watermolen-respecteerde Ghislain
moeizaam de hem opgelegde rust. In zon en
regen mijmerde hij met **scherp oog over het**
gaan en komen van mensen over de straat en
doorheen het leven. Hoe dikwijls hoorde ook
hij in en bij zijn commerce : « Zinloos is over
God en gebod te spreken. Wat wint gij
ermee ? Wie Gods gebod trotseren hebben
't meest geluk... En toch zegt God de Heer
tot wie Hem vrezen : gij zult mijn eigendom
zijn, op de dag die Ik ga maken. Dan zal Ik
u sparen, zoals een vader zijn zoon spaart,
wanneer die hem dient... voor die Mijn naam
vrezan, gaat dan de zon van de gerechtigheid
op, die met haar vleugels genezing brengt »
(Maleachi, 3, 13-20).

Hier dierf Ghislain wat spottend zeggen tot
een door-en-door gelovige : « 'k weet wel,
« gij » moet dat « zo » zeggen. We zullen 't
afwachten... maar in de wereld is 't toch dik-
wijls anders. » Moest St-Paulus op een zeker
moment ook niet zijn goede Galaten terecht-
wijzen : « Wie heeft u behekst ? Jezus-Christus
was u toch openlijk en onverbloemd beschreven
als DE GEKRUISISGDE ? »

In zover problemen van licht en klank, voe-

ding van mensen en motors hem niet helemaal
in beslag hielden, filosofeerde hij over licht,
beeld en klank en onderkende hij schaduw,
duisternis, schijn en holle klank in 's mensen
spreken, leven en verschijnen. Zoals elk be-
proefd man worstelde hij met de vraag over
zin of onzin van vraaggebed en Gods bestaan.
Zijn zware beslommingen en veelzijdigheid
rond allerlei technische problemen liet de
mooie evangeliewaarheid in het vage : « Is
er onder u een vader, die aan zijn zoon een
steen zal geven, als deze om brood vraagt...
Als gij dus — ofschoon gij slecht zijt —
goede gaven weet te geven aan uw kinderen,
hoeveel te meer dan zal uw Vader in de
hemel de HEILIGE GEEST geven, aan wie er
Hem om vragen. » (Luk., 5, 13). Telkens de
doodsklok luidde, dankte hij God om het
beetje uitstel... want de dood was voor hem
— spijs begrijpelijke angst — niet louter een
probleem van duisternis, maar was door zijn
geloof ooh een vonkje hoop... Zo dikwijls
nodigde hem het vertrouwde beeld met de
vertrouwde stem : « Ik zal bij u wonen... Al
het oude is voorbij... zie Ik maak alles nieuw. »
« Zie Ik kom spoedig en mijn loon breng Ik
mee, om ieder te vergelden naar zijn werken.
Ik ben de Eerste en de Laatste... Er zal geen
nacht meer zijn en mensen behoeven geen
licht meer van lamp of zon, want God de
Heer zal over hen lichten... de luister van
God verlicht hun Stad en hun lamp is het
Lam Gods » (Apoc. 21-22).

Dierbare echtgenote, zusters en zoon, wij
waren hier gelukkig Laten wij God danken en
hopen op een blij weerzien. Beste schoon-
ouders en familieleden, vaartwel.

De families VAN LIEFFERINGE, THIENPONT,
HERREMANS en PERSOONS.

**danken u van harte om de blijken van
deelneming, betoond in hun rouw.**

Druk. F. De Saedeleer, Zandbergen.